

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/260/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813205039
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813205039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: X. W., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX R. Q.R. XXX, zastúpeného: AK NOVIMKMEC s.r.o., Rázusova 125, 093 01 Vranov nad Topľou proti odporcovi: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 191.147,17 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 15,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu z titulu náhrady a odškodnenia za bolesť na sumu 54.222,26 eur a z titulu náhrady a odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 136.924,91 eur. Zároveň požadoval priznať aj náhradu trov konania. Vo svojom návrhu uviedol, že dňa 26.05.2000 v čase o 13.55 hod. došlo k dopravnej nehode na štátnej ceste II. triedy č. 576 v smere z Vranova nad Topľou na obec Vechec, kde motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat 1,8 ev.č. B. prešlo do protismeru a následne vľavo mimo vozovku, kde pravou prednou časťou vozidlo narazilo do oplotenia rodinného domu č. XX, odkiaľ bolo odhodené na vozovku. Pri tejto dopravnej nehode utrpeli zranenia JÁ. W., Q. W. U. X. Z., ktorý po prevoze do nemocnice zraneniam podľahol. K predmetnému motorovému vozidlu bolo uzatvorené zákonné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla medzi spoločnosťou TOPNAM s.r.o. (súčasným názvom MELTALL s.r.o.) a právnym predchodcom odporcu Slovenskou poisťovňou, a.s., IČO: 00 151 700. Spôsobenie dopravnej nehody sa dávalo za vinu navrhovateľovi X. W., voči ktorému bolo vedené trestné konanie na Okresnom súde Humenné, sp.zn. 4T/340/2002. Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 18.01.2011 podľa § 226 písm. c) Tr. por. súd oslobodil obžalovaného X. W. spod obžaloby Okresného prokurátora v Humennom, zo skutku, ktorým mal spáchať trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný. Pre odôvodnenú pochybnosť bolo konštatované, že nebolo preukázané, aby X. W. ako vodič svojim konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví. Nebolo ani preukázané, že by vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť vodiča, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie okresný prokurátor. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 22.06.2011, sp.zn. 1To36/11-830, podľa § 256 Tr. por. zamietol odvolanie a rozhodnutie sa stalo právoplatné dňa 22.06.2011.

Po nehode bol X. W. hospitalizovaný v NsP Vranov nad Topnou - ARO OAIM, kde bol pripútaný na lôžko. Prekonal ťažký otras mozgu, následne bol v bezvedomí. Utrpel závažné zranenia a

podrobil sa závažným operáciám chrbtice a bolestivej liečbe a rehabilitácii. Celková hospitalizácia trvala viac ako šesť mesiacov, liečba a rehabilitácie ďalšie nasledujúce mesiace. Priebeh liečby je zdokumentovaný v doložených lekárskejších správach. Absolvované zákroky a vyšetrenia na viacerých lekárskejších pracoviskách potvrdzujú závažnosť zdravotného stavu navrhovateľa a podstupenej liečby, ktorá bola mimoriadne bolestivá a zdĺhavá, pričom opísaný priebeh bol len zosumarizovaný, avšak prežitie tohto obdobia je pre navrhovateľa nezabudnuteľné. Prežitie týchto bolestí a liečenia zotrvalo ako trvalý fyzický aj psychický následok. Navrhovateľ utrpel pri dopravnej nehode dňa 26.05.2000 viaceré zranenia, pričom mu vznikol nárok na odškodnenie vytrpenej bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia.

MUDr. V. B., znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, plastická chirurgia, zo dňa 13.02.2004 stanovil bodové ohodnotenie bolestného celkovo na 544,50 bodov a sťaženia spoločenského uplatnenia celkovo 1.275 bodov. Podľa znaleckého posudku č. 48/2004 MUDr. Q. O. došlo u X. W. v dôsledku prekonaného úrazu zo dňa 26.05.2000 k trvalým psychickým následkom, ktoré znalec ohodnotil ako vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií (Posttraumatická stresová porucha) - 100 bodov.

Predmetom žaloby je uplatnenie nárokov o odškodnení škody na zdraví v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a to jednorázové odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, platných v čase vzniku úrazu z dopravnej nehody dňa 26.05.2000. Znaleckým posudkom bol vyhodnotený bodový stav bolestného ako aj sťaženia spoločenského uplatnenia, pri hodnote 1 bodu v čase poistnej udalosti 60 Sk, čo predstavuje u bolestného sumu 32.670 Sk (544,50 bodov x 60 Sk) a u sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 82.500 Sk (1.375 bodov x 60 Sk). V zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. ide v tejto veci o prípad hodný osobitného zreteľa s ohľadom na charakter zranení, liečenie, odstraňovanie následkov a existujúce trvalé následky po úraze, preto navrhovateľ požaduje mimoriadne zvýšenie odškodnenia: bolestné 32.670 Sk x 50 násobok = 1.633,500 Sk (54.222,26 eur) a sťaženie spoločenského uplatnenia 82.500 Sk x 50 násobok = 4.125.000 Sk (136.924,91 eur).

Prevádzkovateľ motorového vozidla zn. Volkswagen Passat 1,8 ev.č. VT260AH, spoločnosť TOPNAM s.r.o. (súčasným názvom MELTALL s.r.o.) mala v čase dopravnej nehody uzavretú poistnú zmluvu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so spoločnosťou Slovenská poisťovňa, a.s., súčasným názvom Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. Pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Objektívna lehota premlčania práva na náhradu škody neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Navrhovateľ zistil kto za škodu zodpovedá, až po právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktorým zamietol odvolanie okresného prokurátora. Navrhovateľ bol spod obžaloby oslobodený, čím bolo preukázané, že spôsobenie dopravnej nehody nezavinil a preto má nárok voči odporcovi ako poistiteľovi motorového vozidla, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená, na náhradu škody na zdraví.

Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal ho zamietnuť. V písomnom vyjadrení uviedol, že žalobný návrh je potrebné posúdiť z hľadiska:

- či sú splnené podmienky konania, v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku,
- či je daná zodpovednosť na vznik škody, v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka,
- či je nárok uplatnený v lehote ustanovenej príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka,
- či je nárok dôvodný v zmysle príslušných ustanovení vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodnení bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia.

Odporca z dôvodu hospodárnosti konania sa prioritne vyjadril ku otázke zachovania lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody. V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Pri právach na náhradu škody v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá. Podľa obsahu podaného žalobného návrhu je zrejmé, že navrhovateľ si uplatňuje náhradu škody na zdraví, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode dňa 26.05.2000. Navrhovateľ, ktorý vedel o vzniku škody, čo je v danom prípade deň dopravnej nehody si nárok mohol a mal uplatniť, akonáhle mal k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, kedy sa javila zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobná. Ak uplynula zákonom

ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Pokiaľ sa navrhovateľ dostatočne nestaral o svoje právo a zmeškal lehotu na uplatnenie nároku, legálnym postupom odporca dôvodne vznáša námietku premlčania nároku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s listinnými dokladmi: písomná korešpondencia medzi účastníkmi konania, výpis z posudku MUDr. V. B., lekárske správy o zdravotnom stave navrhovateľa, rozsudok OS Humenné, sp.zn. 4T/340/2002, uznesenie KS Prešov, sp.zn. 1To/36/2011, znalecký posudok MUDr. Q. W. č. 13/2001, znalecký posudok MUDr. Q. O. č. 48/2004, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, písomné vyjadrenie odporcu a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 13.02.2004 MUDr. V. B., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia stanovil odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia po úraze, ktorý odporca utrpel pri dopravnej nehode dňa 26.05.2000. Znalec stanovil bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v počte 1.275 bodov a bodové hodnotenie bolestného vo výške 544,50 bodov.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 4T/340/2002 zo dňa 18.01.2011 bol obžalovaný X. W., K.. XX.XX.XXXX oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Humennom Pv 952/00 zo dňa 08.01.2001 zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že dňa 26.05.2000 v čase o 13.55 hod. po štátnej ceste II. triedy č. 576 v smere z Vranova nad Topľou na obec Vechec viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat 1,8 ev. č. B. XXX U. s 1,42 promile alkoholu v krvi, neprimeranou rýchlosťou a to 119,85 - 128,52 km/ hod., pričom v obci Vechec po prejení pravotočivej zákruty vedenie vozidla nezvládol, s týmto prešiel do protismeru a následne vľavo mimo vozovku, kde pravou prednou časťou vozidla narazilo do oplotenia rodinného domu, odkiaľ bolo odhodené na vozovku a následne boli vyhodení jeho spolujazdci JUDr. X. Z., sediaci na pravom prednom sedadle, ktorý v dôsledku nehody utrpel poranenia, ktorým po prevoze do NsP Vranov nad Topľou podľahol, Q. W., ktorá utrpela zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa znaleckého posudku po dobu najmenej 1 roka s možným prechodom do invalidity. V konaní pred súdom nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 1To/36/11-830 zo dňa 22.06.2011 podľa § 256 Tr. por. zamietol odvolanie okresného prokurátora.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom vyjadrení uviedol, že si uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví pri dopravnej nehode, ktorá sa udiala dňa 26. 05. 2000 a to z dôvodu, že mu táto náhrada doposiaľ, ani čiastočne, uhradená nebola. Dopravná nehoda bola spôsobená v čase, keď vozidlo, pri ktorého prevádzke došlo k spôsobeniu dopravnej nehody, bolo poistené spoločnosťou Slovenská poisťovňa, a.s. Táto poisťovňa bola uzatvorená vlastníkom vozidla a spoločnosťou Topnam, s.r.o. Následne po spôsobení dopravnej nehody bolo začaté vo veci trestné konanie voči navrhovateľovi, ktoré právoplatne skončilo až v roku 2011. Do toho času sa navrhovateľ považoval za obžalovaného v trestnom konaní a kládlo sa mu za vinu spôsobenie dopravnej nehody. Počas celej tejto doby navrhovateľ komunikoval a vyzýval odporcu na preplatenie nárokov, ktoré vypltil iným poškodeným osobám pri tejto dopravnej nehode. Právoplatne vo veci trestného konania bolo rozhodnuté o oslobodení spod obžaloby navrhovateľa, ktoré rozhodnutia boli následne doručené poisťovni. Navrhovateľ pri dopravnej nehode utrpel vážne zranenia, musel sa podrobiť niekoľkým zákrokmi a následne dlhému liečeniu a rehabilitácii. Navrhovateľ bol práceneschopný a Sociálnou poisťovňou mu bol priznaný invalidný dôchodok. MUDr. B. stanovil bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Navrhovateľ požaduje 50-násobné zvýšenie základnej sumy bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko v jeho prípade existujú okolnosti hodné osobitného zreteľa, hlavne z dôvodu veku a dobrého zdravotného stavu navrhovateľa v čase spôsobenia dopravnej nehody oproti rozdielu, ktorý nastal po dopravnej nehode. Čo sa týka námietky premlčania vznesenej odporcom navrhovateľ má za to, že tento nárok premlčaný nie je a to z toho dôvodu, že škoda na zdraví sa premlčuje v zmysle Občianskeho zákonníka v lehote dvoch rokov, odkedy sa poškodený o výške škody a o tom, kto za ňu zodpovedá dozvie. V zmysle judikatúry je potrebné naplnenie oboch týchto zložiek. Čiže nielen možnosť vyčíslenia škody, ale aj nájdenie zodpovedného subjektu. Podľa vyhlášky č. 423/1991 Zb., ktorá stanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, bol vlastne navrhovateľ považovaný za vodiča motorového vozidla. Právoplatné ukončenie trestného konania bolo dňa 22. 06. 2011. Žaloba bola

podaná na súd dňa 17. 05. 2013, teda v dvojročnej subjektívnej lehote, ktorá začala navrhovateľovi plynúť po právoplatnom skončení trestného konania. Do tohto času jednak poisťovňa mala právo nenahradíť vodičovi motorového vozidla škodu a jednak nebolo zrejmé kto za škodu zodpovedá. Právoplatným skončením trestného konania bolo uzatvorené, že navrhovateľ ako poškodený teda je v pozícii poškodeného a nie je vodičom alebo vlastne tým, kto zavinil dopravnú nehodu. Aj napriek komunikácii s odporcom nebola doposiaľ navrhovateľovi vyplatená z náhrady škody na zdraví, teda bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, žiadna suma. V rámci komunikácie v roku 2003, ako bolo doložené do spisu, odporca oznámil navrhovateľovi, že k vysporiadaniu plnení týkajúcich sa jeho škody na zdraví pristúpi až po skončení trestného konania. Po právoplatnom skončení trestného konania navrhovateľ vyzval odporcu osobne na pobočke, aj písomne, ale doposiaľ nebolo zaujaté žiadne písomné stanovisko, v ktorom by bola táto udalosť nejakým spôsobom dolikvidovaná, prípadne by odporca odmietol plniť. Z toho dôvodu a vzhľadom práve na uplynutie takmer dvojročnej lehoty, bol navrhovateľ nútený podať žalobu, aby si uplatnil svoj nárok voči odporcovi.

Zástupkyňa odporcu poukázala na príslušné ustanovenia vyhl. č. 423/1991 Zb., z ktorých je zrejmé, že toto poistenie sa vzťahuje ako na prevádzkovateľa tak aj vodiča motorového vozidla. Pokiaľ navrhovateľ sa v trestnom konaní bránil, že nebol vodičom motorového vozidla, nič mu nebránilo, aby si nárok v čas a v lehote bol zažaloval z titulu tohto poistenia a takto by bolo došlo k spočívaniu lehoty do právoplatného ukončenia veci v trestnom konaní. K tvrdeniam navrhovateľa, že existovala poistná zmluva, na základe ktorej sa navrhovateľ domáha plnenia v tomto súdnom konaní, odporca uviedol, že v čase dopravnej nehody, to znamená 26. 05. 2000, neexistovala medzi navrhovateľom a medzi odporcom žiadna poistná zmluva, ktorá by bola upravovala takýto poistno-právny vzťah, z ktorého by vznikol priamy nárok na náhradu škody. V tom čase bola v účinnosti vyhl. č. 423/1991 Zb., ktorá upravovala rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré vznikalo zo zákona, nie uzavretím poistnej zmluvy. Dôkazy, ktoré boli priložené k žalobnému návrhu, sú teda sumárom, ktorý poskytol prevádzkovateľ motorového vozidla k zákonnému poisteniu a ten preukazuje aké motorové vozidlá boli v jeho držbe. Jedná sa teda len o špecifikáciu motorových vozidiel a o splnenie si povinnosti v zmysle ustanovenia § 22 vyhl. č. 423/1991 Zb. Táto skutočnosť má priamy vplyv aj na otázku subjektu, voči ktorému bola uplatnená žalobou náhrada škody. To znamená, že voči poisťovateľovi by bolo možné si uplatniť náhradu škody len za podmienok výlučne stanovených danou vyhláškou. V zmysle § 7 tejto vyhlášky je uvedené, že náhradu platí poisťovňa poškodenému, poškodený však nemá právo na plnenie priamo voči poisťovni, s výnimkou prípadov ustanovených v § 3, § 8 a § 9 tejto vyhlášky. V danom prípade ani jedna z týchto podmienok priamej žalovateľnosti na strane navrhovateľa nie je splnená, a preto nemohol svoj nárok smerovať voči Allianz - Slovenská poisťovňa. Dôkazy, ktoré navrhovateľ pripojil k žalobnému návrhu preukazujú komunikáciu s poisťovňou z titulu uplatnenia nárokov z vlastných životných poistení, nie zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu. Od dopravnej nehody do dňa podania žalobného návrhu na súde si navrhovateľ nároky z tejto dopravnej nehody u odporcu neuplatňoval a neuplatnil. Prvýkrát sa odporca o nárokoch dozvedel až po doručení žalobného návrhu. Navrhovateľ opomenul tú skutočnosť, že vyhl. č. 423/1991 Zb. bola v účinnosti do účinnosti zák. č. 381/1991 Zb., ktorý nadobudol účinnosť 01. 11. 2001, kde v zmysle ustanovenia § 28 tohto zákona je zrejmé, že všetky práva a povinnosti zo zákonného poistenia prechádzajú dňom 01. 01. 2002 na kanceláriu poisťovateľov, ktorá týmto zákonom bola zriadená a tieto práva a povinnosti vykonáva a uplatňuje teda v mene a na účet Slovenskej kancelárie poisťovateľov Slovenská poisťovňa, pričom Allianz - Slovenská poisťovňa z dôvodu tohto ustanovenia vo veci nie je pasívne legitimovaná. Aj to je dôvod, pre ktorý odporca žiadal žalobný návrh zamietnuť. K výške navrhovateľom uplatňovaného nároku odporca uvedol, že nie je zrejmé prečo posudky o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia boli vystavené až v roku 2004, teda potom čo navrhovateľ utrpel v roku 2002 aj druhú dopravnú nehodu a aj potom, čo v roku 1979 a 1997 utrpel ďalšie zranenia chrbtice, ktoré môžu mať samozrejme vplyv aj na rozsah následkov. Tieto skutočnosti vyplývajú z lekárskej správ, ktoré boli doložené samotným navrhovateľom. Odporca poukázal na súdne konanie, ktoré doposiaľ nie je ukončené, pod sp. zn. 3C/218/2005. V tomto súdnom konaní následky zranení, ktoré navrhovateľ mal po dopravnej nehode z roku 2000, sám považoval za zlepšujúce sa, ktoré významnou mierou neovplyvnili jeho život a tvrdil, že práve následky dopravnej nehody z roku 2002 mali podstatný vplyv na jeho ďalšie životné fungovanie. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti odporca žiadal návrh zamietnuť.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

V zmysle § 1 ods. 1 vyhl. č. 423/1991 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, zákonné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v § 2 tejto vyhlášky (ďalej len "zákonné poistenie") vykonáva Slovenská poisťovňa, a.s. Zákonné poistenie sa vzťahuje, ak táto vyhláška neustanovuje inak, na zodpovednosť za škodu prevádzkovateľa a vodiča motorového vozidla,

a) ktorého typ podlieha evidencii vozidiel v Slovenskej republike, a ak ide o motorové vozidlo, ktorého typ tejto evidencii nepodlieha a ktorého vlastník alebo správca má trvalé bydlisko alebo sídlo v Slovenskej republike, a týka sa jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou jeho vozidla

1. v Slovenskej republike,

2. na území štátov, s ktorými Kancelária zelenej karty Slovenskej republiky uzavrela dohodu o vzájomnom vyrovnaní nárokov na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla v cudzine,

b) ktoré je evidované alebo má trvalé stanovište v cudzine, v čase, na ktorý sa platí poistné (§ 20), ak príde na územie Slovenskej republiky, a týka sa jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou jeho vozidla v Slovenskej republike.

V zmysle § 3 ods. 1 vyhl. č. 423/1991Zb. prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, na ktorého sa vzťahuje zákonné poistenie, má právo, aby poisťovňa za neho nahradila v rozsahu a vo výške podľa osobitných právnych predpisov poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla inému

a) na zdraví alebo usmrtením,

b) poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením vecí,

c) vznikom inej majetkovej ujmy,

pokiaľ poistený za túto škodu zodpovedá podľa zákona a ak sa ďalej neustanovuje inak.

Podľa § 7 ods. 1 vyhl. č. 423/1991Zb. náhradu platí poisťovňa poškodenému; poškodený však nemá právo na plnenie proti poisťovni, s výnimkou prípadov uvedených v § 3 ods. 4, § 8 a § 9 ods. 2. ak poistený nesúhlasí, aby sa plnilo poškodenému, môže zložiť poisťovňa plnenie do úschovy na súde. Ak poistený ani po výzve a v lehote určenej poisťovňou jej neoznámí námietky proti výplате náhrady škody, poisťovňa ju poškodenému vyplatí.

Podľa § 8 ods. 1 vyhl. č. 423/1991Zb. ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu na zdraví alebo usmrtením spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na území Slovenskej republiky, má poškodený priamo proti poisťovni právo, aby mu túto škodu nahradila.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť, z dôvodu odporcom uplatnenej námietky premlčania.

Právo na náhradu škody sa premlčí podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka za dva roky odo dňa, keď sa poškodený:

a) dozvie o škode (nielen o tom, že mu škoda vznikla, ale aj o tom, aký je rozsah škody),

b) dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá.

Obe tieto podmienky sú súčasne podmienkami, aby si poškodený mohol uplatniť právo na náhradu škody na súde. Od tohto momentu začína plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia doba. V prípade odškodnenia bolesti je potrebné vychádzať z toho, že okolnosti rozhodujúce pre určenie bolestného sa stanú známymi až po ukončení liečebného procesu. Poškodený sa v tomto momente dozvie o škode a jej výške. O sťažení spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie vtedy, keď škoda na zdraví má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného a pre plnenie jeho spoločenských úloh. Výška bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vyplýva z lekárskeho posudku.

V danom prípade lekársky posudok MUDr. V. B. zo dňa 13.02.2004 stanovil u navrhovateľa bodové hodnotenie bolestného vo výške 544,50 bodov a bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 1.275 bodov. Dňom 13.02.2004 sa teda navrhovateľ ako poškodený dozvedel o vzniknutej škode a o jej výške.

K dopravnej nehode, pri ktorej navrhovateľ utrpel škodu na zdraví došlo dňa 26.05.2000 a navrhovateľ už v tento deň vedel kto za škodu zodpovedá. Navrhovateľ vedel kto je prevádzateľom osobného motorového vozidla a taktiež vedel, v ktorej poisťovni je motorové vozidlo poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Od februára 2004 boli súčasne splnené obe podmienky vyžadované § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nárokovanie spôsobenej škody na zdraví a od tej doby začala plynúť dvojročná premlčacia doba. Prebiehajúce trestné konanie voči X.Á. W. ako obžalovanému nebránilo podať žalobu na súd. Ak by bolo nutné vyčakať za zistením skutočností, kto bol vodičom motorového vozidla, súdne konanie by sa mohlo prerušiť a vyčakať za ukončením trestného konania.

S poukazom na uvedené skutočnosti, odporcom dôvodne vznesenú námietku premlčania, súd návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bol odporca v plnom rozsahu úspešný v súdnom konaní, preto mu súd priznal náhradu trov konania. Odporca požadoval priznať náhradu cestovného na pojednávanie pred OS Vranov nad Topnou dňa 13.03.2014 v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, za cestu motorovým vozidlom Škoda Fábria Combi evidenčného čísla O. XXX A. (cesta Košice-Vranov a späť, t.j. 121 km pri priemernej spotrebe 5,3 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,44 eur/l činí 31,01 eur). Vzhľadom k tomu, že v daný deň sa odporca zúčastnil aj pojednávania vo veci vedenej na tunajšom súde sp. zn. 9C/491/2013, uplatnil si cestovné vo výške 1, t.j. 15,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.
Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote , možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.